

'Ik zie nogal wat raak- en kruispunten, en dat doet me wel plezier'. Literaire en politieke affiniteiten met Lidy van Marissing

Lisa Libbrecht

Daniël Robberechts wordt in de literaire receptie regelmatig in verband gebracht met de Nederlandse schrijfster Lidy van Marissing. Die associatie hoeft niet te verbazen: tussen de auteurs bestaan diverse institutionele banden. Zo onderhouden ze allebei nauwe relaties met het tijdschrift *Raster* en publiceren ze samen met Jacq Firmin Vogelaar en de literatuurtheoreticus Hugo Verdaasdonk de bundel montageproza *Het mes in het beeld en andere verhalen* (1976). Daarnaast worden ze door Sybren Polet opgenomen in diens bloemlezing *Ander Proza* (1978), als representanten van het zogenaamde 'totaalproza' – een vorm van geëngageerde literatuur waarin maatschappelijke betrokkenheid niet alleen via inhoud, maar ook via (experimentele) vorm en stijl tot uitdrukking wordt gebracht. De sterke maatschappelijke oriëntatie van hun literaire praktijk wordt niet alleen opgemerkt door collega-auteurs als Polet en door literatuurwetenschappers (o.a. Brems 2006; Demeyer 2015; Vitse 2007); Robberechts en Van Marissing moedigen zelf expliciet een politieke lectuur van hun oeuvre aan. In essays, interviews en – in het geval van Robberechts – dagboeken geven ze nadrukkelijk blijk van een geëngageerde literatuuropvatting (o.a. Auwera 1969; Bousset 1982; Noordervliet e.a. 1994; Robberechts 2010; Van Marissing 1972). Deze bijdrage onderzoekt, aan de hand van een analyse van de epitekstuele praktijk en van de onderlinge correspondentie, de poëtische convergenties tussen beide auteurs. Vanuit die vergelijking wordt vervolgens nagegaan hoe de poëtische positionering van Robberechts en Van Marissing zich verhoudt tot hun respectievelijke manifestaties van maatschappelijke betrokkenheid buiten het literaire veld – en hoe zij elk op eigen wijze invulling geven aan politiek engagement.